

Fængsel paa Bånd og Brød, sat et andet Straffalternativ, nemlig simpelt Fængsel, hvilket sidste Alternativ blev udelukket i Lands-thinget; jeg troer, at man maa indrømme, at de her omhandlede Forsæller mod Huusbonden, om der ogsaa tages Hensyn til det underordnede Forhold, hvori Lyendet staaer, dog kunde være saa ubetydelige, eller foregaae under saa formlidende Omstændigheder, at Fængsel paa Bånd og Brød maa ansees for en temmelig haard Straf, og jeg vil derfor henstille til det ærede Thing, om det ikke vil vedtage dette Udringsforslag, som ubetviblv ogsaa vil finde Bifald i det andet Thing. § 27 i Lovforslaget gaaer ud paa, at den nu hjemlede Revisionsret for Fremtiden i det Væsentlige skal falde bort; den er kun vedligeholdt med Hensyn til unge Menneſter. Naar der spørges, hvilken Grændse der i denne Henseende skal sættes for Alderen, saa var der i det oprindelige Forslag nævnt 20 Aar for det mandlige og 16 Aar for det kvindelige Lyende; denne Aldersgrændse blev i Landsthinget med Hensyn til det mandlige Lyende nedsat til 18 Aar. Jeg har i Møtterne til Lovforslaget oplyst, hvorfor jeg troede, at det vilde være rigtigt at holde sig til 20 Aars Alderen. Allerede den Lov, som gjorde den første store Indskrænkning i den i danske Lov hjemlede Revisionsret, nemlig Forordningen om Hovieriet af 25 Marts 1791 § 13, gik ud paa, at denne Rettighed ikke skulde have over Gaardsæsterne og deres Hustruier, fordi disse selv ere Huusfædre og Huusmødre, og det saaledes vilde stride mod den Afgøelse, som efter denne Stilling tilkommer dem. I den nævnte Stilling kunde, ifølge Danske Lovs 3—16—5, Personer indtræde, Mandspersoner, naar de ere 20 Aar, og Fruentimmer, naar de ere 16 Aar. Det er den Grundsætning, som jeg har fulgt i Lovforslaget, og jeg troede at have saa meget mere Joie til at holde paa denne Alder, som Loven derved ogsaa vilde blive overensstemmende med Bestemmelsen i § 9 af Forordningen om Huusmændenes Pligtarbejder af 27de Mai 1848. I § 52 handles der om det stemplede Papir, som skal bruges til Studsmaalsbøger. I det oprindelige Forslag var ikke nævnt nogen vis Tært, men der

var alene sagt, at det første Ark skulde være stempelt efter den anordnede Tært. Denne Tært er fortiden, efter Forordningen af 3die December 1828 § 5, 4de Klasse Nr. 3, til 20 f., forsaavidt Studsmaal udfærdiges for Fruentimmer, og 4de Klasse Nr. 4, til 42 f., forsaavidt Studsmaal udfærdiges for Mandspersoner. Jeg troer, at man gjorde bedst i, i denne Lov slet Intet at bestemme om, hvilket Papir der skal bruges, idet Stempelpælgivningen kan undergaae Forandringer, uden at disse kunne faae Indflydelse paa Lyendeloven, naar man deri fastsætter en vis Tært. Jeg maa derfor ønske, at man vil vende tilbage til det Udtryk, som bruges i det oprindelige Lovudkast. Jeg har angaaende denne Sag brevvetlet med Finanzministeriet, som har troet at maatte erklære sig imod den Nedsættelse, som var bragt i Forslag af Lands-thinget og ogsaa der blev vedtagen, og jeg troer dernæst ogsaa, at, naar man nedsætter Tærten af det stemplede Papir for Studsmaalsbøger, kommer man til Inconsequentier. Paa det nævnte Sted i Stempelpapirforordningen er der nemlig fastsat, hvad Slags Stempelpapir der skal bruges til Studsmaal og Studsmaalsbøger, og Papiret er i begge Tilfælde det samme; men, dersom man nu vil nedsætte Tærten for det stemplede Papir til Studsmaalsbøger, saa fremkommer derved den Uoverensstemmelse, at de Personer, der udføres af de almindelige Skoler og skulle have Udførelsesbeviis, som skrives paa det samme Papir som Studsmaalsbøger, skulle have dette skrevet paa det nu anordnede Papir, 4de Klasse Nr. 4 eller Nr. 3, medens derimod de, der faae deres Udførelsesbeviis indført i en Studsmaalsbog, ville faae det paa ringere Papir. Jeg kunde naturligviis fra mit Standpunkt ikke have Noget imod, at Papiret blev billigere, end det for Tiden er, men det maa dog erindres, at en saadan Studsmaalsbog ordentligviis kun anskaffes eengang for hele Livet. For at det høitærede Thing kunde have et Overblik over, hvad Tab Forandringen kunde antages at medføre for Finanzterne, har jeg søgt at komme til Kundskab derom. Der sælges aarlig omtrent 22,000 Studsmaalsbøger, og omtrent lige mange til Mandfolk og Fruentim-